

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Afflictio Consolans, Seu Svccincta Non Minvs Ac Clara Methodvs

Wintrich, Victor

Coloniæ, 1644

Discvrsvs XII. Ostenditur, afflictiones, vt solatio sint, cum gratiarum
actione esse perferendas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45734](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45734)

Constanter tunc agendum est. In eis
percutiendo non cedit, sed induratur.
Sic, si perfers, non cades, sed firmaberis.
Cedendo quid fugis? an mortem? Er-
gone immortalem te cum Alexandri
adulatoribus proclamare pateris?

Qui perit, ne pereat, quid perdit?
Perditionem temporaneam si constan-
ter sustineas, euades æternam. Ergo fac,
vt dicere possis: Perijssem, nisi perijssem.
Et monitum Pauli tibi cordi sit, cum ait

*I. Cor. 15. Fratres mei dilecti, stabiles estote & im-
mobiles. Constantia coronatur.*

DISCURSUS XII.

Ostenditur, afflictiones, vt so-
latio sint, cum gratiarum ac-
tione esse perferendas.

*Hæc sit consolatio mea, vt affligens
me dolore non parcat.*

Iob 6. v. 10.

Dutiùs adhuc, Dilectissimi, affli-
ctionum materiæ inhæreo, vt
nam

nam nos causas earum submoueremus, quia tamen vinum dare lugentibus iubemur, iuxta illud: *Siceram date merentibus, & vinum his qui amaro sunt corde.* Vinum dulcificans promam, quo hausto omnis afflictionis amaritudo indulcabitur. Dicam igitur solamen esse in afflictione, si cum gratiarum actione perferantur. PROV. 31.

Ex { S Scriptura,
Ethnicis &
Ratione.

Hæc sit consolatio mea, vt affligens me dolore non parcat, Iob 6. v. 10.

S. Chrysoſtomus Homilia 33. in Epistola ad Hebræos, aureis hisce more suo verbis propositum nostrum insinuat, dum ait: Omnia toleremus cum gratiarum actione, siue paupertas sit, siue ægri- tudo, siue quidquid aliud nobis eue- niat, ipse enim solus agnoscit, quid nobis prodest. In paupertate sumus? gra- tias agamus; in ægri- tudine? gratias aga- mus; calumnias sustinemus? gratias aga- mus. Hoc enim nos facit proximos esse Deo, tunc etiam Deum habemus debi- torem, quando verò bona percipimus,

E 2

NOS

nos debitores existimus. Appositè ergo Religiosorum manus, quam olim didici quintum, auricularem scilicet digitum paruum, magno hoc indigat titulo: DEO GRATIAS.

In omni quod obuenerit,
Laudato semper Dominum,
Bonum malumve fuerit,
Hunc solum specta terminum.

Optimè sanè; hæc enim maxima nostra consolatio erit, vt afflicti gratias agamus.

Psal. 33.

Propheta Regius ad gratiarum actionem & Dei laudem continuò & in omni euentu se se ipsum incitando dicebat: *Benedicam Dominum in omni tempore, semper laus eius in ore meo.* Quid ait David? quid proponis? iagruent mali contra te, & in caput tuum persecutiones & conspirationes excitabuntur, comprehendent te pericula, & aliter fortè loquèris; nullatenus, semper laus eius in ore meo.

Prodeat Drux ille leo crudelis, rugiat sæniatq; indomitus vrsus, contra me simul insurgant, *semper laus eius in ore meo*, exprobret Goliath castris nostris,

pa-

paueat Rex , & Regia omnis turbetur ,
 exerat macheram ad occidendum me ,
semper laus eius in ore meo ; furijs in me
 agitetur Saul, inuidia stimuletur, patria
 profcribat, lanceam vibret, toto profe-
 quatur exercitu inermem , *semper laus
 eius in ore meo* : & filius qui ex vtero meo
 progressus est, contra me insurgat , re-
 gno pollat , folio deturbet , vxores (&
 me in illis) foedet, *semper laus eius in ore
 meo*. Semei cum lapidibus , conuicia
 cum conuicijs , lapides in caput meum
 iactet , virum sanguinum me nominet,
 infortunium obijciat, *semper laus eius in
 ore meo*.

Appositè Augustinus super illud Psal-
 mi: Tota die repleatur os meum laude:
 Quid est, inquit, tota die? id est, sine in-
 termissione laudare ; in prosperis , quia
 consolaris ; in aduersis , quia corrigis ;
 antequam essem , quia fecisti me ; cum
 essem, quia salutem dedisti ; cum peccas-
 sem , quia ignouisti ; cum conuersus es-
 sem, quia adiuuisti ; cum perseuerassem,
 quia coronasti.

Optimum illud Ioannis Auilæ ; in ad-
 uersis plus valere vnū DEO GRATIAS

Iob 1.

quàm in prosperis mille, quia in prosperis non ex corde procedere præsumitur, & quid magni, si beneficijs cumulatus gratias agas? nonne hoc & Ethnici faciunt? *Confitebitur tibi, cum benefeceris illi*, dixit Psalmista, propter hoc illum populum non multum commendans.

Psal. 48.

In bonis, ait Chrysoſtomus, gratias agens, reddidisti debitum; in malis Deum debitorem facis. Audi, quid mendax ille Sathan de Iob præsumpserit: *Nunquid, inquit, sine causa Iob timet Deum, & gratias agit? nunquid tu vallasti eum, & domum eius, vniuersamq; substantiam per circuitum, operibus manuum eius benedixisti? sed extende manum tuam paululum, & tange vniuersa quæ possidet, nisi in faciem benedixerit tibi.* Sed Dominus: Ecce, omnia quæ habet, in manu tua sunt. Verè, dilectissimi, hæc fuit consolatio eius, non sibi à Domino parci, sed nouas in nouis molestijs gratias adinueneri. Quoties enim ei noua clades nunciabatur, nouas toties gratias agebat. Venit, qui nunciaret: *Boues cum asinis à Sabæis abacti sunt.* Ad quæ Iob: *Sit nomen Domini benedictum.* Venit alius:

Ignis,

ignis, dicens, de cælo lapsus ouium greges
 absumpsit. Iob iterum: *Sit nomen Domini
 benedictum.* Venit tertius, qui ait: *Came-
 los inuaserunt Chaldei.* Cui constanter
 Iob: *Sit nomen Domini benedictum.* Ad-
 est quartus, qui refert: *Liberi tui omnes
 vnâ domûs ruinâ sepulti sunt.* Iob, vt
 prius: *Sit nomen Domini benedictum,
 sicut Domino placuit, sic factum est.* Mi-
 ratur hoc organum laudis suæ, in pro-
 speris æquè ac in aduersis resonans, i-
 pse Deus, dicens: *Nunquid considerasti
 seruum meum Iob, quòd non sit illi similis
 in terra?*

Et magni illius Pauli eadem mens erat,
 talisque animus, qui & ipse in miserijs
 gratias egit, & ad id faciendum alios in-
 duxit: *Agentes, inquit, gratias pro omni-* Ephes. 5.
bus. Et ne pro bonis tantum præcepisse
 hoc arbitreris, aduerte quid ad Corin-
 thios loquatur, & se fecisse testetur: *In* 2. Cor. II.
laboribus plurimis, in carceribus abun-
dantiùs, in plagis supra modum, in mor-
tibus frequenter, ter virgis casus sum, se-
mel lapidatus sum, ter naufragium pertu-
li, & cætera, quæ ibi fusiùs enarrat, pas-
sus est. Et si qualiter in his se gesserit,

quæras; dico quòd egerit gratias, quòd Deum laudarit. Sic habes: Quæ infirmitatis meæ sunt, gloriabor; Deus & iater Domini nostri Iesu Christi scit, qui est benedictus, quòd non mentior. Ergo, Christiane, age gratias, etiam affatus cum Laurentio, in fornace cum Hebreis pueris: *Benedictus es, Domine Deus Patrum nostrorum, & laudabilis & super-exaltatus in sacula.* Hæc sit igitur consolatio, vt ignis tribulationis refrigerium tibi per gratiarum actionem præstet. Hinc Augustinus: Quid melius & animo geramus, & mente promamus, & calamo explanemus, quàm Deo gratias, hoc nil dici breuius, nil audiri iucundius, nil intelligi gratius, nil agi fructuosius potest.

Drex eli. Probo tibi hoc ex Ethnicorum beneplacitis, qui afflicti Deos laudabant & Reges à quibus affligebantur. Persis (vt refert Strobæus) mos erat, vt si quem ciuium Rex citari & quantumuis innocentem flagellari iussisset, sic cæsus amplissimas ageret gratias, quòd Rex sui tam beneuolè meminisset. Tantine est, Regis memoria non excidisse? Siccine ade-

aderant verbera, cum ore regio iuberetur verberari? cur non æquè Deo Optimo Maximo nos submittimus, & plagas, quæ Coeli pretium sunt, veneramur? & proni supplicesq; pro ijs gratias agimus. Hæc Drexelius.

Marcus Aurelius Imperator, cui ad perenniter beatè viuendum nisi fides deerat, sic ad omnem fortunam paratus erat, vt neque in prosperis extolleretur, neque in aduersis deijceretur. Sic adeo de Dijs religiosè sentiebat, vt eos in miserijs non modò non incusandos, sed etiam laudandos duxerit. Sic igitur ad rem nostram, Lauiniam nobilissimam Romanorum, ob coniugis mortem, consolaturus, alloquitur: Rem omnem Deorum voluntati modò committamus oportet, qui meliùs scilicet partiri, quàm nos eligere nouerunt. Itaque te etiam atque etiam rogo, mea Lauinia, & tanquam amicus moneo, seriò tibi suadeo, & tanquam amicus toto pectore peto, quæsoque, vt, quòd Dij fecerunt, boni consulas. Quid dignius homine Christiano? Bene ergo omnia à Deo immissa consule, qui meliùs par-

tiri, quàm tu eligere, nouit. Nec minùs approbante Seneca: Oportet (inquit) non de eo quod detractum est, queri, sed de eo gratias agere, quod collegisti. Colliges certè de spinis rosas, si Deum afflictius laudare nosti, & mel sugis de petra, & oleum de durissimo saxo.

Nec rationes deesse putes id apertissimè conuincentes: Bonæ indolis filios dicimus, eosq; magnæ spei arbitramur, qui à Parentibus vel Magistris castigati, manus aut virgas osculari edocti sunt, idq; non morosè, sed libenter præstant, dum enim disciplinam non oderunt, emendationem eos præ se ferre quis dubitabit? Filius Dei es; si igitur bonæ spei esse desideras, si emendationi in te locum esse demonstrare cupias, virgam corrigentem non osculaberis? manibus emendantis non basia figes? non enim castigat te Deus, vt deiciat & perdat, sed vt corrigat & erudiat. Hinc Psalmista: *Virga tua & baculus tuus ipsa me consolata sunt.* Hinc idem disciplinæ bonitatem & scientiam coniungit, & pro ijs instat: *Bonitatem & disciplinam & scientiam doce me.*

Phi-

Phidiam Seneca refert artificum nobilissimum, plastemq; doctissimum fuisse, quia ex viliori materia optimum, quod fieri potuisset, simulachrum faciebat, dolando, sculpendo, rotando, scindendo, &c. Nunquid ergo lignum, si vox ei essent & lingua, artifici tali gratias ageret amplissimas, quod pristinam deformitatem exuere, & pretiosam omnibus amatam induere formam arte sua licuisset? Verè ad coelestem patriæ perennis structuram inidoneus es, quam diu Christianus non es, tam diu autem Christianus non es, quam diu aduersa & persecutiones non pateris.

D. Augustinus hoc me docet in Psal- *August.*
mum 55. sic scribens: Si putas te nondum habere tribulationes, nondum coepisti Christianus esse, & ubi est vox Apostoli: Omnes qui volunt in Christo piè viuere, persecutiones patientur? Si ergo pro Christo illam tribulationem non pateris, vide ne nondum coeperis in Christo piè viuere. Verè lapis coelestis Ierusalem esse non poteris, in via, dum profeceris, nunquam au-

tem in illa te profecisse teneas, nisi pati aduersa didiceris. Idem Augustinus hoc docet, cum coeperit homo Christianus proficere, incipit pati linguas aduersariorum, quicumque illas nondum passus est, nondum profecit, quicumque illas non patitur, nec proficere conatur.

O Christiane, adoptaris ad coelestis Ierusalem ædificium, sed tonsionibus, pressuris expoliuntur lapides, cur ergo Magistro gratias non agis, qui superflua resecando idoneum te facit (tribulatione Christianum faciendo, & piè viuere docendo) tali structuræ in æternum honorandæ.

Optimè Chrysostronus: Nullum, ait, gratiarum actioni par donum, hoc maximum est sacrificium, hæc oblatio per-

1. Thess. 5 fecta. Ideoq; Paulus: *In omnibus, inquit, gratias agentes, hæc enim est voluntas Dei.*

* *
*

DIS